

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pro d[omi]nica Septuagesime Sermo p[ri]mus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

In horren suū. Eauete itaq; a malo semine
zizanie. Lib; q̄tidie in agro interiori. s. i.
mēre hois semiat bonū p̄positū. sed supse
minat diabolus prava desideria. Sed si
q̄s p̄uideret quō tandem zizania cōburētur
nō eff̄ sibi dux in hac vita laborare: p̄ pe
nitentiā zsciam purgare: t̄ ibi bonū semē
semiare. Exemplū narrat Beda in li.

de gest̄ angloꝝ. Q̄, tpe Lōstatini ipato
ris minoris Quidā paterfamilias cu dey
cessisset in anglia: ei⁹ aia ante tribunal eter
ni iudic⁹ adducta; tandem obtinuit dei geni
tric⁹ intercessionib⁹ usq; p̄i⁹ inspect⁹ penit⁹
infernalib⁹ post hoc ad corp⁹ rediret. subi⁹
to igif reuixit q̄ erat mortu⁹ et enarras: iā
viss miserabilib⁹ inferni torment⁹ res su⁹
as statim paugib⁹ erogauit. Hoc insa
lurati familiarib⁹ t cognati pfecti⁹ est i qn
dā insulā vbi tantā egit pniam vt euident⁹
ter ostenderet q̄ grauiā tormenta vidisset.
In maxima em h̄yeme nudū se mergebat
in flumie. Et cū sup hoc argueret cū amis
ciz noti: r̄ndebar. Sinit me. Nā grauiō
ra vidi. Hec Beda vbi s. li. v. xiiij. ca. Et
hū patrifamilias vocat dicti oclimē. Et
igit(ut ait) anno ab incarnatione dñi sex
centesimo. Propterea bñ dixit Bern. Ut
gillas times t ieūnia manuūq; labores:
sed hec leuia s̄ flāmas ppetuas meditati
Pro tertio. sicut in secūdo adūctuali
fīa. vij. post secundā dñicam.

Pro dñica Septuagesime
Sermo p̄mus.

AEc currite vt
1 coprehendat̄. j. Lox. ix. Nesci
q̄ bi q̄ in stadio currūt: oēs q̄deꝝ
currūt: sed vn⁹ accipit brauiū. Ibsidē. Lō/
suctudo est aliquā terraz q̄ in isto tpe cur/
rit p̄f̄ brauiū coprehedēdū. hodie aut̄ ec
clesia incipit lamēta pnie q̄by currēdū ē ad
brauiū felicitat̄ eterne. Ideo puenienter
accipit p̄ba apli q̄bi eos hortat̄ ad veloci
ter currēdū in via pnie. Notāda sunt autē
tria q̄ faciūt hoiem velocis currere. P̄m
mū est oner⁹ aggrauat⁹ depositio. s. p̄tōꝝ
Heb. xij. Deponētes oē pondus t circu/
stans nos p̄tm̄ curram⁹ t̄c. Secundū
est tumor de p̄scēntē aduersario. Aduersa

riūs nāq̄ n̄ diabol⁹ celeriter nos p̄sequit̄
ideo celerit̄ est currēdū fugiēdo ad deū. p̄/
tectorē. Thren. iiiij. Velociōres fuerūt p̄/
secutores n̄ri aq̄lis celi. Cōrtiū est h̄es
de magno p̄m̄. Esa. Qui sperat̄ i dñō
mutabunt fortitudinē: assument p̄nas sic
agile: currēt t̄ laborabunt t̄c. Salut.

Sie currite vt t̄c.

PRo p̄mo Utr̄ possit hō coprehēde
re seu attingere b̄titudinē. Q̄, n. Inc
deū (in q̄ p̄sistit b̄titudo) t naturā h̄uanas
mediat natura angelica quā hō trascende
rent p̄t. Cōtra. Ber. H̄us hō quem
tu erudieris dñe. R̄ndet Tho. in. j. q.
q. v. B̄titudo noiat adeptiōem pfecti bo
ni. qd patet. Quiq; ḡ est capax pfecti bo
ni p̄t ad b̄titudinē puenire. Hō aut̄ ē ḡ
pax pfecti boni. Qd patet. quia ei⁹ intel/
lect⁹ p̄t apphēdere vniuersalit̄ t pfectum
bonū: t ei⁹ volūtas illud appetere. Jō t̄c.
Lū aut̄ d̄r q̄ hō nō p̄t trascendere naturā
angelicā. Dicēdū q̄ ver̄ ē gradu nature:
sed bñ p̄t q̄ operationē intellect⁹ aliqd itel
ligere sup angelos. Hec Tho. Pro sum
damēto. M̄agnū est p̄mū p̄tus qd dicit̄
b̄titudo. Un̄ dt Juue. Respice qd man/
dant leges: qd curia mādet Premia qn/
ta bonos maneāt. Et Arist. j. z. iij. Eth.
tractat de hois felicitate: quā dt ec p̄tus
p̄mū t finē. sed loquif̄ tm̄ de b̄titudie hu/
manit̄ adq̄sibili. Questio at̄ ē de b̄titudi
ne celesti. In hō possit illā attingere. Dic
rū. Ex q̄ppēde q̄nta sit hois dignitas q̄
ad tantū r̄m̄ ordinat̄. Aug. Nobil creatu
ra est ania q̄ ad t̄m̄ b̄titudinē est ordina
ta. Multū ḡ caueniū est ne p̄ p̄tm̄ vilifi/
cerne sibi dicat̄ illō Ezech. xvij. Abomina
bilē faciūt decorē tui. Audi luxuriose: in/
uide: gulose. Et o miseri q̄ aias v̄ras q̄re
tate sunt dignitat̄: sic vilipēdit̄ t dānat̄
In credit̄ saluari. Forte dicat̄ q̄ sic: qm̄
baptizati est̄ t sacramenta suscepistis t̄c
sed vere hō nō sufficit nisi bona opa faciat̄
t p̄cta relinq̄t̄. Lu. xij. Nisi pniam egeri/
tis oēs sil̄pibit̄. Figura. Exo. plib⁹ ca.
et. j. Lox. x. Oēs fili⁹ ilīl̄ mare trāsierunt:
et oēs māna māduauerūt: t oēs biberūt
aqua de petra fluēt̄ t̄c. sed nō oēs terram
pinissimis itraueat̄: imo pauci caleph v̄ic̄
et iōsue tm̄ de illa tota m̄ltitudine q̄ cōti/
nebat sexc̄tatriamilia q̄ngētos t̄q̄nḡin/

n s

Dominica in septuagesima

ta: nūerādo a. xx. anno 2 s. vt patet Huc. j domo. Ex q̄ autoritate sat̄ patet q̄ hui et. xiiij. Expone t̄ applica. Exit⁹ de egi⁹ ic p̄familias subiici deditianit̄ ostendit pro t̄ manu pharaonis et trāitus p̄ mare se nō ptinere ad nūer elector. Audire rei signis baptisnu. sic pat̄ ex v̄bis apli vbi s. besset̄ t̄ c. qd̄ v̄l̄ d̄r̄ Ezech. xxv. Confabili Dāna aut̄ t̄ aq̄ de Netra. p̄dicta siḡt sacra minū in medio ignis furo:is mei ut p̄flat metu corporis t̄ sanguis chri. Ingressus in argētū in medio fornac̄: et sciet̄ quia ego terra p̄missiois siḡt ingressū regni celest̄. TERRIBILIS ḡ ē figura: sed terribilior ē res vos. q. d. nūc nō recogscit̄ me dñm q̄ mi figurata: vīz q̄ nō oēs baptizati t̄ sacramēt̄ corp̄is t̄ sanguis recipentes ingredunt̄ regnū celeste. Sic ḡ pat̄ qm̄ nō sat̄ est sa crāmerā suscepisse nisi fiat opera. Nam vt dñs cū effuderim idignatioem mēa super dr̄ paul⁹ Ro. q. Reddet vnicuiq̄ fm̄ opa ei⁹. His qđem fm̄ patientiam boni opis gl̄iam t̄ honorē t̄ incorruptionē q̄rētibus vīta eternā. his aut̄ q̄ nō adhēcunt̄ p̄tati credunt̄ aut̄ iniqtati: ira t̄ indignatio: tribu latio t̄ angustia t̄ c.

Pro scđo ar. Juxta Lereñ. t̄ illa tria in p̄ncipio sermonis p̄missa q̄ faciūt leuit currere. Notāde s̄ t̄ tres p̄sideratioes. **P**rima inductiva cōp̄liois purgatiue sc̄z ad deponendū p̄tōp̄ onu. **S**cđa rememorativa passiois p̄tectiue sc̄z contra p̄sequentiis aduersarii timorem. **T**ertia p̄meditatiua t̄ resurrectiois glo rīose: inducens vīz ad spēm certam p̄mij. **E**t ita poterit h̄ Lereñ. applicari septua gesime: sexagesime: q̄nq̄gesime: t̄ q̄drage simē: t̄ p̄t̄e paschali. In euā gelio aut̄ ho dierno tria tagiū ad p̄mā p̄sideratioem spectatia: inductiva vīz ad p̄tōp̄ purga tionem seu depositionem.

Primū est cōductio obseruā. **S**ecundū remunera. t̄ desiderāda.

Lertium coclusio admiranda. Circa p̄mu in p̄ma p̄te euāg. notāde sunt due p̄sideratioes: Inuitatiois: t̄ Obligatiois. Circa inuitatioes p̄currēde sūt tres euā gelij clausule. **P**rima: sile ē regnū celorū t̄c. vīzib: in vineā suā. **S**cđa: vi dicit alios stātes in foro ocosos. **L**ertia: qd̄ h̄ star̄ t̄c. In h̄ smone de prima Gbi tria sunt consideranda.

Primū pat̄familias expositiō. **S**cđm sui exitus declaratio.

Lertia vinee siḡtio.

Primū igit̄ t̄c. De q̄ Ḡre. i home. Quis p̄familias sūltudinē rect⁹ tenet q̄ p̄di tor n̄ q̄ regit q̄s condidit: t̄ electos suos sic in h̄ mō possidet q̄s subditos dñs in

ic p̄familias subiici deditianit̄ ostendit se nō ptinere ad nūer elector. Audire rei signis baptisnu. sic pat̄ ex v̄bis apli vbi s. besset̄ t̄ c. qd̄ v̄l̄ d̄r̄ Ezech. xxv. Confabili dñs cū effuderim idignatioem mēa super vos. q. d. nūc nō recogscit̄ me dñm q̄ mi hi rebelles est: sed tūc sciet̄ t̄c. Iste est ḡ p̄familias. i. p̄z t̄ dñs familie sue. s. ecclie q̄ p̄ regnū celo: siḡt. neclū ecclia triūphas sed etiā militās. Greg. Regnū celo: p̄t̄s tpis ecclia d̄r. Quicunq̄ etiā sūt filii sicut mēbra ecclie in ill̄ regnāt affectiōes celestes: nō terrene. **S**cđm est sui exit⁹ de claratio. cū d̄r̄: Exit⁹ p̄mo mane p̄ducere opariis in vineā suaz. Quā em̄ intelligit̄ de⁹ exire q̄ v̄bīc sp̄ ē t̄ oīno imutabil̄ est. Intelligam⁹ ḡ p̄ d̄r̄ exire p̄ sui manifestatiōne t̄ bonitat̄ diffusione. Greg. Qn̄ nō cogscit̄ in secreto ē. qn̄ nō cogscit̄ de occulito p̄cedit i aptū. Exit⁹ ḡ ille nō d̄t aliquā mutationē in deo: aut̄ aliquā nouā cognisiōne. qz v̄bīc ē p̄ns: et oīa sp̄ sibi patent. sed tm̄mo respectu n̄i. Et sic stulti s̄t ḡ q̄ p̄ eo q̄ dñū nō vident̄ credit̄ se a deo n̄ vide ri. Frecq̄t̄ aut̄ exire dñs p̄ducere opariis os cu amplio: t̄ sui noticiā fm̄ diversa tē porū curricula dedit. Greg. Hic p̄familias as mane hora tertia: sexta: nona: t̄ vnde cima opariis p̄ducere exire. q̄a a mō buh̄ us initio v̄bz ad finē ad erudiendā plēbē suā p̄dicatores mittere non destituit̄ t̄c.

Lertiū vinee siḡtio qd̄ vīz siḡtūt p̄ vi nea. Gbi nota q̄ difficultis est ad colen̄. Nū. debilis ad se sustinendū: yritis ad fru ctū faciendū. Propter p̄mu siḡt eccliam militante: cui⁹ veri palmites sunt iusti ab Abel v̄sq̄ ad yltimū: inf̄ quos sunt t̄ int̄ misericordi mali ch̄riani q̄ duri sūt capit̄ iobch̄ietes p̄bo dei: t̄ difficiles ad regēdū. Q̄ si c̄ d̄r̄ Ro. x. No oēs obediūt euāgelio. Hi vinee oparij sunt p̄iarche: p̄phe: apli: doctores t̄ p̄dicatores: sp̄alit̄ plati et curati q̄ regimini ecclie p̄ficunt. q̄b d̄r̄. Pe. v. P̄scite q̄ in v̄b̄ est grege dei p̄ul̄ctes nō coacte sed spontane fm̄ deuī neḡ turpis lucri grā: neḡ vt vīnantes in cleris: sed forma facti greḡ ex anō. **P**ropter

scdm vinea sicut vniuersitatis conscientiam sive
iam q se pria fratre sustinere no pot sine
dei gra. Joa. xv. Sine me nihil potest fa-
cere. Huius autem vinee cultor esse d3 ynuisq/ es. Chrys. Quisquis cu recta fide boris
opibz infistic/hu vinee opari existit. Lo-
leda est autem hec vinea; amputado palmites
luxuriantes carnalis appetitio; ejuscedo lapides
sugbie; et extirpando spinas avaricie.
In hanc vinea coleda in diueris eratibus di-
uersi pducuntur; qsi in diuersis horis diei.
Alij in puericia; alij in adolescence; alij in
virili erate; alij in senectute; alij in decrepi-
ta erate. Propter textum vinea sicut peni-
tentiā. Nam sic vinea hz no sit vissu multum
places; est tñ multu utilis in fructu si fue-
rit bñ culta. Sic pnia de se no est placens
sed fructus eius est saluberrimus. Dap. iij.
Bono laboro gliosus est fructus. Exempliz
de pnia magdal. et bti petri q multuz fuit
fructuosa. Ad hac vinea colenda cõduce-
bat Joanes baptista Mat. ii. vi. Facite
fructus dignos pniae. Et salvator Mat. iij.
Primum agite appropinquabit em reg. ce.

Tertius articulus. Auditio r̄c. Stu-
diorum ḡ vinea colere; al's no speretis
fructū reportare. No em ē illi misericordia im-
pedenda q por laborare et no vult. Unde
L de medicantibz validis. I. vntica. Si q
pot laborare no est danda elemosyna. ar. h
i. lxxij. dist. c. Ep̄s. Qui ḡ no vult labo-
rare p alute frustra petit elemosynā. i. gra-
tia a deo. Auditio. Si q cõduce ut colat
vinea/magnū pmiū receptur; cū labora-
re possit; si negligit; nōne pmitif necessi-
tatem pati. Expone r̄c. notado illō Leonis
pa. No dormientibz puenit regnum celoz.
Accio aut desidia torpētibus beatitudo
eternitatis pmitif. Qui em sic tps et vi-
ta negligit; aias suas pdit.

Sermo secundus pro dominica
Septuagesime.

Aic currite vt
r̄c. Qis q in agone p̄cedit ab oī/
bus se abstineret; et illi qdē ut cor-
ruptibile coronam accipiat; nos aut incorru-
pti. i. Cor. ix. In aliquo terrz h̄ tpe ago/
vite frequentat agones. Nob aut nūc fortis

ter dimicandū est in agone spūali contra
spūales neqtias. Ideo p̄uenient nos hor-
tae hodie ecclia: sumens pba apli ut fortis
ter dimicem. Si em agoniste prudenter se
disponit xpl lucru tpe: multo magis nūc
debem prudenter et diligenter facere opera
pnie et frutis ppter lucp spūale et eternale:
er ab oīb abstinerere nr̄e saluti contrarijs.
Dicit ḡ apls. Qis em q in agone cōten-
dit r̄c. In qb p̄bis tria sunt notanda
Psalmū instas inimicicia. ibi: Qis qui
in agone p̄tendit r̄c. Hic em habem cōten-
dere: qz nobis hostes aduersantur.
Scdm est inimicicie victoria. ibi: ab oī
bus se abstinet. s. contrarijs: et h̄ ut resistere
Tertium victorie glo/ (possit et vincere)
ria. ibi: Et illi qdē r̄c. De pmo Job. viij.
Militia est vita hoīs sup terrā. De se/
cūdo Rom. xij. Holī vinci a malo: hz vñ/
ce in bono malum. De tertio Apoca. iij.
Qui vicerit dabo ei sedere mecum i throno
meo. Et Apocal. ii. Esto fidelis usq ad
mortē: et dabo uiri coronā vite.
Sic curate r̄c.

Pro pmo. An possit hō comp̄hendere
beatitudinem in hac vita? Q, sic. Ps.
Bti immaculati in via r̄c. Contra. Ut
ta p̄sens est subiecta mltis miserijs. Re-
spōdet Tho. i. q. v. Aliq̄lis beatitudinis
participatio haberi potest in hac vita: no
aut vera et pfecta beatitudo q omne ma-
lum excludit et totū desiderium implet. qd
esse non potest in hac vita. Cum aut dicte
Ps. Beati imaculati r̄c. Dicendū q illi
dicunt beatitudo spe vel ppter participatōez
beatitudinis fm obq̄lem summi boni fru-
itionem. Hec Tho. Pro fundamento
Satis euidenter patet q n̄ potest esse cer-
titudo de beatitudine alicuius ante mori-
tem. Unde Quid. li. meta. Expectāda dī
es homis: dīcīq̄ beat? Ante obitū nemo
supmagis debet. Unde et Aristo. i. Eth.
No audes homines in hac vita dicere beatos
simpliciter: sed beatos ut hoīes. Lu-
ergo queris An possit r̄c. Dicrū r̄c. Et q
conclude miserabile huius vite conditōez
in qua sunt cōditiones beatitudini incom-
possibilis: duratiōis breuitas: miseriarij
multiplicitas: status instabilitas. De qb
Job. xij. Ho natus de muliere breui vi-
ues tpe r̄c. usq: et nunq̄ in eodē statu p̄